

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 552/2025
25.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужиоца „The Procter & Gamble Company, One Procter & Gamble Plaza“ Cincinnati Ohio 452020, Сједињене Америчке Државе, чији је пуномоћник Јелена Петровић, адвокат из ..., против туженог „AS Velpro“ д.о.о. Доњи Душник, Гаџин Хан, чији је пуномоћник Ненад Цвјетичанин, адвокат из ..., ради утврђења повреде жига, непроцењива вредност спора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4384/24 од 19.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4384/24 од 19.06.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 2121/23 од 03.06.2024. године, у ставу првом изреке, утврђено је да је тужени, стављањем у царински поступак по царинском документу MRN 23 TR34130000934384, односно увозом 6.720 ком. течног детерцента за прање посуђа запремине 650 мл, неовлашћено обележених знаком Fairгу у речи који је заштићен националним жигом број 20338, који детерценти су задржани и смештени у магацину Царинарнице Ниш, Аеродроми Србије, ул. Ваздухопловаца бб, број магацина .., а о чему је сачињен Записник о обустављању пуштања или задржавања робе број D-961/1 од 05.04.2023. године, повредио наведени жиг регистрован на име тужиоца. У ставу другом изреке, забрањено је туженом да увози и ставља у промет робу неовлашћено обележену знаком Fairгу, у речи, који је заштићен националним жигом број 20338, као и да на било који други начин неовлашћено користи знак Fairгу или било који њему сличан знак у односу на детерценте за прање посуђа и других средстава за чишћење, под претњом плаћања тужиоцу новчаног износа од 3 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, по сваком производу чијим прометом се повређује наведени жиг тужиоца. У ставу трећем изреке, наложено је туженом да о свом трошку под царинским надзором уништи 6.720 ком. течног детерцента за прање посуђа неовлашћено обележених знаком Fairгу, који су

стављени у царински поступак по царинском документу MRN 23 TR34130000934384, о чему је сачињен Записник о задржавању робе број D-961/1 од 05.04.2023. године. У ставу четвртом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 93.300,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4384/24 од 19.06.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог, па је првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу плати трошкове парничног поступка од 502.800,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због свих законом прописаних разлога са предлогом да Врховни суд преиначи нижестепене пресуде и одбије тужбени захтев. У одговору на ревизију, тужилац је оспорио ревизијске туженог, а трошкове поводом састава одговора на ревизију је тражио и определио.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 10/23 – др. закон) и утврдио да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2 Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Указивање од стране ревидента на погрешно утврђено чињенично стање, услед погрешне оцене доказа, није разлог за изјављивање ревизије у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је носилац жига у речи Fairy, који је регистрован пред Заводом за интелектуалну својину Републике Србије под бројем 20338 дана 15.01.1974. године, са правом првенства од 01.02.1971. године за производе и услуге из класе 3 Међународне класификације роба и услуга, тоалетни сапуни, средства за прање и бељење и други производи за негу веша, средства за чишћење и полирање и средства за прање посуђа, што произлази из уверења Завода 990 бр. 2023/19966-Ж-1971/72-20338 од 30.10.2023. године. Тужени се бави увозом, дистрибуцијом и трговином на мало производа широке потрошње, међу којима и течних детерџената за прање посуђа. Утврђено је да је Царинарница Ниш, Царинска испостава терминал Ниш, 31.03.2023. године обуставила пуштање робе по царинском документу MRN 23 TR34130000934384 и задржала 6.720 комада течног детерџента за прање посуђа запремине 650 ml, који су обележени знаком „Fairy“ Ultra Hizli, због сумње да се том робом повређује право интелектуалне својине, о чему је сачинила Записник о обустављању пуштања или задржавању робе бр. D-961/1 дана 05.04.2023. године. Роба је задржана под царинским надзором и смештена у магацину Царинарнице Ниш, Аеродроми Србије. Царинским документима, који су пратили увоз предметне робе, тужени је означен као увозник те робе по рачуну бр. AG 32023000001 од 30.03.2023. године, издатим од стране турске компаније Armeda. Наведени рачун је насловљен на туженог, као увозника и купца, уз навођење евиденционих података туженог, као правног лица, предмета поруџбине, између осталог 6.720 комада

предметних детерцената запремине 650 ml и фактурисане појединачне и укупне цене у износу од 18.423,40 еура, што је све констатовано Записником Управе Царина Царинарница Ниш од 05.04.2023. године. Утврђено је да је предметна роба обележена знаком Fairу, који је истоветан знаку Fairу, заштићеним жигом тужиоца, с обзиром да је исписан идентичним латиничним словима, идентичног фонта црвеном бојом, како је утврђено из приложених фотографија.

На основу утврђеног чињеничног стања, полазећи од одредби члана 49. став 1, 2. и 3, 53. став 1, 90. и 92. став 1. Закона о жиговима првостепени суд закључује да је тужени увозом предметне робе, која је истоветна роби на коју се односи знак Fairу, који је заштићен жигом тужиоца, повредио право тужиоца на жиг и да је стога тужбени захтев у целости основан. Првостепени суд је применом одредбе члана 92. став 1. тачка 2. Закона о жиговима, имајући у виду да је тужени и раније увозио робу која је неовлашћено обележена заштићеним знаком тужиоца, која роба је 07.02.2023. године задржана од стране Царинарнице Ниш, као и да је у том царинском поступку повукао изјављени приговор против уништења предметне робе и сагласио се са уништењем о свом трошку, одлучио да туженом забрани даљи увоз и стављање у промет робу неовлашћено обележену знаком Fairу.

Другостепени суд прихвата у целости становиште првостепеног суда и потврђује првостепену пресуду. У прилог наведеном, образложио је да је ценио наводе туженог да није поручио предметну робу од турске фирме Armeda већ од друге фирме, али је из Обавештења Управе царина од 07.04.2023. године утврђено да је управо тужени означен као увозник односно прималац робе, а рачун који је тужени приложио уз одговор на тужбу потврђује да је тужени од компаније Armeda поручио спорну робу.

По оцени Врховног суда правилно су нижестепени судови применили материјално право и усвојили тужбени захтев.

Одредбом члана 49. став 1.-3. Закона о жиговима („Сл. гласник РС“, бр. 6/2020) прописано је да носилац жига има искључиво право да знак заштићен жигом користи за обележавање робе, односно услуга на које се тај знак односи. Носилац жига има право да другим лицима забрани да неовлашћено користе: 1) знак који је истоветан са његовим раније заштићеним знаком у односу на робу, односно услуге које су истоветне роби, односно услугама за које је тај жиг регистрован; 2) знак који је истоветан његовом раније заштићеном знаку за сличну врсту робе, односно услуга или сличан његовом раније заштићеном знаку за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са његовим раније заштићеним знаком. Носилац жига има право да забрани и: 1) стављање заштићеног знака на робу, њено паковање или средства за обележавање робе (етикете, налепнице, затварачи за флаше и сл.); 2) нуђење робе, њено стављање у промет или њено складиштење у те сврхе, или нуђење или обављање услуга под заштићеним знаком; 3) увоз, извоз, претовар, складиштење или транзит робе под заштићеним знаком, без обзира на то да ли је роба намењена домаћем тржишту; 4) коришћење заштићеног знака у пословној документацији или у реклами и 5) употребу заштићеног знака у компаративном оглашавању на начин противан прописима.

Одредбом чл. 90. Закона о жиговима прописано је да се повредом права сматра свако неовлашћено коришћење заштићеног знака од стране било ког учесника у промету, у смислу чл. 49-52. овог закона и чл. 56. став 2. овог закона. Повредом се сматра и додавање знаку речи „тип“ „начин“ „по поступку“ и сл. Одредбом члана 92. ст. 1. и 2. Закона о жиговима прописано је да у случају повреде права, тужилац тужбом може да захтева нарочито: 1) утврђење повреде права; 2) забрану радњи којима се врши повреда или радњи које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено, као и забрану понављања таквих или сличних радњи под претњом плаћања примереног новчаног износа тужиоцу; 3) накнаду штете; 4) објављивање пресуде о трошку туженог; 5) одузимање, односно трајно искључење из промета или уништење или преиначење, без накнаде, предмета којима је извршена повреда и б) забрану отуђења, одузимање, или уништење, без накнаде, материјала и предмета који су употребљени у производњи предмета којима је извршена повреда права. При разматрању тужбених захтева из става 1. тач. 5) и б) овог члана, суд узима у обзир сразмеру између озбиљности повреде права и тужбеног захтева, као и интересе трећих лица. Ставом 4 истог члана прописано је да тужилац има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете.

Сагласно напред цитираним законским одредбама, носилац жига има искључиво право да знак заштићен жигом користи за обележавање робе, па у том смислу има право да другим лицима забрани да неовлашћено користе знак који је истоветан са његовим раније заштићеним знаком у односу на робу, која је истоветна роби, за коју је тај жиг регистрован. У вези са тим, носилац жига има право да забрани другим лицима увоз, извоз, претовар, складиштење или транзит робе под заштићеним знаком (чл. 49. став 3. тач. 3. Закона о жиговима), без обзира на то да ли је роба намењена домаћем тржишту, при чему се повредом права сматра свако неовлашћено коришћење заштићеног знака од стране било ког учесника у промету. Следом, правилан је закључан нижестепених судова да повреду жига увек представља коришћење истоветног знака са раније заштићеним знаком носиоца жига у односу на робу, која је истоветна роби, за коју је жиг регистрован. На постојање истоветности знакова није од утицаја чињеница да су испод заштићеног знака тужиоца Fairy на привремено одузетим детерџентима исписане речи Ultra Hizli, будући да сагласно одредби члана 90. став 2. Закона о жиговима, неовлашћено коришћење подразумева и додавање речи заштићеном знаку.

Ревизијским наводима да је пријемник предметне робе Привредно друштво „Lavkoni“ д.о.о. Зајечар и да се радило о погрешном назначењу туженог, као увозника робе, заправо се понављају наводи које је тужени истицао и у жалби, па како ове наводе није прихватио ни другостепени суд будући да тужени није учинио вероватним да без своје кривице није могао да изнесе ове наводе и предложи доказе на ту околност до закључења главне расправе у смислу члана 372. ЗПП, то исти нису били утицаја на другачију одлуку у поступку по ревизији. Докази се изводе на главној расправи, у складу са временским оквиром, према члану 233. ст.1. Закона о парничном поступку, те достављање истих супротно наведеном члану није дозвољено, па се следом ни докази достављени у жалбеном поступку не могу разматрати пред ревизијским судом.

Из горе наведених разлога, Врховни суд је одбио ревизију туженог, као неосновану и одлучио као у ставу првом изреке ревизијске пресуде на основу члана 414. Закона о парничном поступку.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова у вези са поднетим одговором на ревизију као у ставу другом изреке ове одлуке јер се не ради о потребним трошковима у смислу члана 154. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић